

Nuoresta juoposta aktiiviseksi ihmiseksi...

Julkaistu 17.3.2016

Reilut kuusi vuotta sitten olin elämäni pohjalla. Minulle jolle alkoholi ei sovi, oli viikonloppujuopottelu muuttunut jo aikoja sitten Sunnuntai-aamujen ja -iltojen loiventeluun, pitkiin sairauslomiin ja tietenkä niidenkin aikana juopotteluun. Noin 34-vuoden ikään mennessä olin juonnut varmaan enemmän kuin moni edes näkee alkoholia elämässään. Kaikki tutut tarinat, rikkoontuneet parisuhteet, menetetyt ystävät ja oma perhekin alkoi karsastamaan. Tämä sai minut vieläkin syvemmälle masentuneeseen alkoholisminkin kierteeseen. Tuurilla säilytin työni, mutta sekin alkoi olla aikalailla vaakalaudalla.

Eräänä kamalan aamuyönä, kun koitin selviytyä viikon "rännistä" ja olo oli megalomaanisen surkea ja kolkko, örvelsin likaisessa kämpässä öristen itsekseni. Pää ei pelannut ja itsemurhaakin olin hautonut ainakin sata kertaa kuluneiden päivien aikana. Varoituslappu työmaalta koristi yöpöytää. Päädyin soittamaan erään raittiusyhdistyksen auttavaan puhelimeen. Juttelin noin kolme varttia "Eskon" kanssa ja siitä alkoi oma raitistumiseni. Kuljin jonkin aikaa kahvilla samaisen yhdistyksen "kinkereissä", mutta enemmänkin asiassa auttoi se, että tajusin käyneeni elämäni pohjalla ja minulla oli halu koittaa raitistua ja halusin olla nöyrä asian edessä.

Niin monesti kun läheiset yrittivät saada minua lopettamaan koskaan siinä onnistumatta, lisäsivät vaan mitättömyyden tunnettani ja saivat lisäämään juomistani. Olin nyt kohdannut itse rajallisuuteni ja olin valmis suunnanmuutokseen. Nyt olen ollut kuusi vuotta raittina alkoholistina, paino on pudonnut, urheilen säännöllisesti ja on työpaikka ja pian talo tienattuna.

Toisinaan kieltää itsensä edes muistelemasta vanhoja, mutta jos elämässä tulee tiukkoja hetkiä, on turvaverkon toimittava ja sen vuoksi pidän ajattelutoimintaa virkeänä, enkä halua ajautua enään viinan kiroihin. Nöyränä toivon, että ote ei lipsu. Alkoholin makua ei ole ikävä.

Unelmoin perheestä kihlattuni kanssa, unelmoin terveestä loppuelämästä. Haluaisin olla "Esko" joskus jollekkain toiselle ja auttaa esimerkilläni eroon viinasta, ei muuten ollut vaikeaa sittenkään.. Ihmiselle joka luet tämän tarinani haluan sanoa, että et voi auttaa ketään toista luopumaan viinasta muuten kun että hän tulee ja pyytää apuasi. Ellei alkoholisti tunnista tilannettaan kannattaa, hänet kiertää kaukaa. Alkoholistin jättäminen oman onnensa nojaan saattaa pelastaa hänet. Kun päättyy pohjalle nopeammin, on mahdollisuus myös havahtua nopeammin. Kuulostaa kamalalta, mutta taidan olla oikeassa.

Ajattelen alkoholista nyt niin, että on ihmisiä joille se sopii ja meitä jotka eivät saa ottaa edes pisaaraakaan... Voimia kaikille..

Nimimerkki:

tek

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/nuoresta-juoposta-aktiiviseksi-ihmiseksi>